

5 oktober 2013:ilja

Vandaag regent het weer voor de verandering. We besluiten wat later te gaan ontbijten en maken er een rustige dag van, eigenlijk niets bijzonders. Beetje film kijken op tv, verhalen schrijven, fotos en film uitzoeken, wat op zich een hele klus is. Wat mailtjes sturen, dingetjes regelen met het thuisfront en zo vul je een dag. Omdat we vandaag geen spannende verhalen hebben besluit ik maar eens wat te beschrijven van nepal, hoe ziet het eruit, hoe zijn de mensen, gewoontes, gebruiken, opvallende dingen vanuit een nederlands perspectief gezien.

De Nepalezen die wij tot nu toe hebben ontmoet zijn stuk voor stuk erg aardig en behulpzaam. Nu zul je denken ja, ja behulpzaam, ze willen vast aan je verdienen. Ja dat is ook zo, maar dat gebeurt wel op een heel vriendelijke manier, zonder opdringen. Maar ook als je de weg wilt weten, is er altijd wel een helpende hand in de buurt. Vrijwel iedereen spreekt wat Engels dus verstaanbaarheid geen probleem. Wat een verademing na China. Verder wast men gezicht en handen een paar keer per dag, langs de kant van de weg staan openbare pompen of kranen waar dat gebeurt. Ook het douchen gebeurt hier, net als het tanden poetsen. Het hindoeïsme en bhuddisme leven vreedzaam naast elkaar en je ziet zelden iemand een stem verheffen. Ook al leven er miljoenen mensen op een klein oppervlak. Het verkeer is chaotisch maar toch geregeld. Je moet ogen in je achterhoofd hebben. Taxis, riksjas, scooters, motoren, fietsers en wandelaars maken allemaal gebruik van smalle modderige straatjes. Zeker na veel regen zijn de straten 1 modderpoel. Iedereen hinkt naar de droge plekken en broeken en rokken zijn vies van de modder. Ook word je soms gek van het getoeter, iedereen die iemand passeert van achter laat z'n toeter horen, en met miljoenen mensen in deze stad is dat een flink lawaai.

De klederdracht lijkt veel op dat van india. Kleurrijk en best mooi. De mensen zijn ook best verzorgd en knap. Bij ieder winkeltje hoor je namaste, wat hallo betekent, en de vraag of je niet binnen wil komen kijken. Bij een vriendelijk nee van onze kant, verschijnt er een brede lach en een schouderophalen. Een enkeling probeert het nog een keer maar vaak laat men je gewoon doorgaan. De kunst van het onderhandelen is dan ook een lach op je gezicht, begin laag maar niet te laag en zorg ervoor dat de ander uiteindelijk ook tevreden is. Het is allemaal tenslotte al spotgoedkoop. Even een idee van prijzen: voor een 2-gangenxiner met biertje betaal je in een gemiddeld restaurant 1200 rupees wat overeenkomt met € 9,- voor z'n tweeën. Voor het ontbijt en de lunch ben je ongeveer de helft kwijt. En dan doen wij nog best luxe. Als je echt uitknepen wil leven kun je voor een tientje de hele dag eten en drinken met z'n tweeën. Een taxiritje van een half uur kost 250 rupees, ongeveer € 1,75 en een overnachting incl. Ontbijt en eigen badkamer € 11,-. Tuurlijk alles kan nog goedkoper, maar we willen ook wel iets fatsoenlijks. Je was wegbrengen kost € 3 voor 6 kg. Een simkaart met 500mb internet en 20 belminuten kost € 6,-

Al met al een goedkoop land dus. Er wordt gebedeld in de straten, er schijnt geen sociale zekerheid te bestaan hier. Toch wordt het afgeraden om te geven, wat wel moeilijk is.

Het eten is lekker, je moet wel een beetje oppassen waar je eet, maar dat geldt voor veel warme landen. Veel invloeden vanuit tibet, india en thailand zelfs zijn te proeven. Maar ook voor gewoon een westerse maaltijd kun je hier terecht. Wel lekker voor Remco, die niet heel dol is op rijst.